

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadú.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA DE MALLORCA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRIQUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbià Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalá, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Busés, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarner, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, V. Navarro, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats. València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rívaldeneyra, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Crim i responsabilitat

La mort del jove Guillem Agulló, assassinat en la matinada del diumenge dia 11 d'abril per un grup al qual "va molestar" que portara un anagrama antiracista cosit a la seua caçadora, ha tornat a l'actualitat el debat sobre l'augment de grups feixistes i ultradretans al nostre país. Sense altra culpa que pertànyer a un grup que es preava de proclamar-se nacionalista i denunciar constantment les agressions a emigrants, Guillem va morir d'una punyalada precisa al cor. La Guàrdia Civil i els seus responsables, el governador civil de Castelló, manifestaren una i altra vegada que el crim no havia tingut motivacions polítiques i que tot va ser una baralla entre joves. Que els agressors fugiren cridant "viva Franco" i "Arriba Espana" i que tingeren relacions amb grups organitzats de la dreta radical no semblava suficient. Calia, a tota costa, despolititzar l'assassinat. La seua versió coincideix plenament amb la d'aquells que es van lliurar a la policia manifestant-se culpables; també per ells és urgent despolititzar l'homicidi.

Que els agressors tracten de llevar ferro al seu crim és ben comprensible perquè és l'únic recurs que tenen per eludir part de les responsabilitats de l'espantós assassinat que han comès. Que ho facen les forces d'ordre públic té una altra explicació ben diferent però igualment senzilla. L'assassinat de Guillem Agulló no ha estat un fet aïllat ni el començament d'una espiral de violència que s'ha de tallar de soca-rel, com ha demanat el president Joan Lerma, és tot el contrari. Significa que la ineficàcia de les forces de l'ordre per a contenir l'avanç de les bandes feixistes ha estat total. Significa que fent-se els desentesos amb les denúncies constants de joves i immigrants agredits per skins, neonazis o, senzillament, *fatxes*, per considerar-les qüestions de "bandes rivals" han contribuït a deixar que es cree un clima de violència que ara ha costat la mort a Guillem.

El 12 d'octubre del 91, les càmeres de TV3 filmaven com els grups skins cometien agressions a la seua tornada de l'*homenatge a la bandera* realitzat a Barcelona i filmaven també com la policia deixava fer, sense cap resposta. La violència feixista s'estén sovint a l'empara de les forces d'ordre públic que, en alguns casos, com el crim d'Aravaca, s'hi veuen totalment implicades. La confiança que s'hi puga dipositar és així ben escassa. Als sectors més desprotegits, com els emigrants, els gitanos o els marginats, s'afegeixen els joves nacionalistes que tenen el valor de pensar de manera diferent a aquells que no pensen i es limiten a actuar amb violència.

Que les autoritats reconegueren que l'assassinat de Guillem ha estat un crim polític seria reconèixer la seua negligència, però, almenys, els honoraria. No fer-ho, insistir en la teoria que tot es queda reduït a un conflicte entre bandes juvenils és el més senzill i és la manera de no evitar que, no massa tard, arribe un nou crim.

